

„Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! Amikor velük voltam, én megtartottam őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, és megőriztem őket, és senki sem kárhozott el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az Írás. Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. Én nekik adtam ígédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: én értük odaszenteltem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal.”

Ha az ember keres, meg lehet állapítani, mi szűrődik át ezen a szövegen Jézus szavaiból, személyiségének erejéből. Isten fia annyira megszanja a tévelygő embert, hogy jön és áthidal minden kommunikációs szakadékot. Elviszi az embert a határaiig, néha azon is túl. Kiröpíti a komfortzónából övéit, elküldi a világba, hogy „megszentelődjenek”. Nem magáért aggódik, hanem mint a jó szülő, „lelkiismeretvizsgálatot” tart, életgyónást, végigveszi a feladatot, kipipálja, felállítja a mérleget. A tökéletes boldogságból (egységből) jött és a tökéletes boldogságba készül, nem magáért aggódik. Azért aggódik, hogy mindent átadott-e. s mint egy szülő, minden erejével neveltjei javára ügyel. Nem tagadja és elkönyveli a veszteséget, - ami minden bizonynyal fájdalmas -, de még a bűn (hiba, tévedés, rosszul megválasztott út) is valami jó elősegítőjévé válhat. Imádkozott a tanítványaiért: fontos, hogy a társakért, a körülöttünk levőkért imádkozunk; azért, ami az ő számukra jó; Istenre bízunk, hogy adja meg azt nekik.

Ahogy Jézus, mi is felelősek vagyunk a ránk bízottakért; akikkel találkozunk, azokra hatni kell: gondolkodásunkkal, viselkedésünkkel. Magként kell kicsirázni idegen földben is a jónak általunk. Jézus odaadása teljes, egészen a végsőig, nem korlátozza maga-féltés. Ezt a lelket bízza késői tanítványaira, ránk is. Szeretettel a

Káposztási közösség